

2.4.2023 Sataman Ilta "Ydinvoima 3" - "Kokonaisuus"

Arto Malmberg

Ottakaa tarvittaessa tekstin käsittelyn avuksi seuraavat pohdintakysymykset:

1. Mitä teksti kertoo Jumalasta, Jeesuksesta tai Jumalan suunnitelmasta?
 2. Mitä teksti kertoo ihmisistä?
 3. Mitä tämän tekstin pohjalta teet elämässäsi hyvin? Entä minkä pitäisi muuttua?
 4. Tiedätkö ketään, jonka olisi hyvä kuulla oppimastasi asiasta?
- Raamatun teksti DBS-menetelmälle Apostolien teot 12:4-17.

Johdanto

Viime kerran opetuksessani pääpaino oli Taivaallisen Isän ja Hänen lapsensa välisessä suhteessa.

Taivaallinen Isä kutsuu yksinäisyyteen, henkilökohtaiseen rukoukseen ja kohtaamiseen kanssaan.

Kahden keskinen aika Jumalan kanssa on Hengessä elämisen elinehto.

Jumalan lasta ei kuitenkaan ole luotu eikä tarkoitettu elämään yksin.

Jumalan lapsena meidät on luotu yhteyteen.

Uskovina olemme saman Isän lapsia.

Olemme saman ruumiin jäseniä.

Olemme toinen toistemme jäseniä.

Ruumiissa kehon osat eivät voi toimia ilman toisia kehon osia.

Kädet ei voi sanoa päälle, me ei tarvita sua.

Pää voi sanoa kyllä kädelle, en tarvitse sinua.

Mutta jos niin tapahtuu, kehosta tulee vajaatoiminen.

Jeesus opettaessaan rukouksesta, ohjaa rukoilemaan yhdessä.

Isä meidän rukouksessa toistuu koko ajan "me henki".

Isä meidän...

... anna meille tänäpäivänä...

... anna meille meidän syntimme anteeksi, niin kuin mekin anteeksi annamme...

...äläkä saata meitä kiusaukseen, vaan päästä meidät pahasta...

Yhtä hyvin Jeesus olisi voinut opettaa rukouksen minä muodossa.

Silloin puhuisin tänään ”Isä minun”- rukouksesta.

Miltä tuo rukous kuuluisi.

Minun Isäni joka olet taivaissa...

Rukoukseen tulee itsekeskeinen sävy.

Aika jota elämme on hyvin yksilökeskeistä ja siksi rukouksistammekin tulee helposti yksilökeskeisiä.

Anna minulle, näet minut, minulla on niin vaikeaa, auta minua, tee minusta, tee minussa.

Kuulostaako tutulta?

Tunnistan tämän ainakin itsessäni.

Helposti ajatus kääntyy itseen ja omiin ongelmiin.

On selvää, että Herra haluaa kohdata meitä yksilöinä, pelastaa ja parantaa.

Kuitenkin jos uskomme jämähtää ”vain minä”, eikä kasva ”me” tasolle, jää uskossa kasvaminen vajaaksi.

Meidän Jumalamme on kolmiyhteinen; Isä, Poika ja Pyhä Henki.

Kolmiyhteisessä Jumalassa on täysi harmonia eri persoonien välillä.

Täysi yhteisymmärrys, täydellinen rakkaus, sama päämäärä.

Jumala on rakkaus, tuo rakkaus ilmenee eri persoonien välillä.

Jumalan kuvaksi luotuina, meidätkin on tarkoitettu elämään keskinäisessä yhteydessä.

Uskovien keskinäinen vääntö ja taistelu taas vääristä käsitystä Jumalasta ja hänen rakkaudestaan.

Paavali kirjoittaa...

’Minä tahdon siis, että kaikkialla miehet rukoilevat kohottaen pyhät kätensä ilman vihaa ja epäilystä ’
1. kirje Timoteukselle 2:8

Yhdessä ja samassa Hengessä rukoileminen on Jumalan tahto.

Tuohon yhteyteen vihollisemme iskee.

Paras suoja sitä vastaan on yhteyden vaaliminen.

Se ei ole helppoa, vaikka se on yksinkertaista.

Jos yhteyteen tulee särö sen voi kyllä korjata, mutta se tarkoittaa nöyrytmistä ja anteeksi antamista.

Usein se on vaikeaa meille jäykkäniskaisille kristityille.

Itse taistelin viikko sitten oman ylpeyteni ja häpeäni kanssa.

Minun oli vaikea tunnustaa vaimolleni tuomitsevaa mielenlaatua ja kovia sanojani häntä kohtaan.

Jälleen kerran löysin itseni tilanteesta, jossa olin mokaanut.

Kovuuteni johtaa meidät erilleen siinä määrin, että yhdessä rukoilemisesta tulee varovaista tai sitä tulee vaikeaa ja epämieluisia.

Kovuuteni saa vaimoni vetäytymään kuoreensa ja baletti on sitä myöten valmis.

Mitä pidempään tällainen kestää, sen vaikeampaa siitä on murtautua ulos.

Viime sunnuntaina rukoilimme yhdessä vaimoni kanssa ja siinä sain ilman mitään puolusteluja tulla valoon.

Sain murtua Herran edessä, ilman vihaa ja epäilystä.

Se oli ja on Jumalan tahto kohdalleni, se on sitä myös sinun kohdallesi.

'Samoin te, miehet, eläkää ymmärtäväisesti vaimonne kanssa niin kuin heikomman astian kanssa. Osoittakaa hänelle kunnioitusta, koska olette yhdessä elämän armon perillisiä, etteivät rukouksenne estyisi.' 1. Pietarin kirje 3:7

Kuinka viiltävän todellisia ja toisaalta myös äärettömän vapauttavia nämä sanat ovatkaan.

Millainen rukousyhteys sinulla on puolisoasi kanssa?

Minun on välillä vaikeaa rukoilla yhdessä vaimoni kanssa.

On selvää että vihollisen strategia on hyökätä siihen kohtaan suhteessamme, mikä on kaikkein tärkein.

Siihen missä piilee voiman ydin, ydin voima.

Vihollinen tietää sen myös seurakuntaelämässä.

Seurakunta joka tekee ja touhuaa paljon, ei ole niinkään vaarallinen pimeyden valtakunnalle.

Seurakunta joka rukoilee yhdessä paljon, on viholliselle todella vaarallinen.

Koska meillä ei ole taistelu lihaa ja verta vastaan.

Taistelumme on hengellinen ja siksi sota-aseetkin ovat hengellisiä.

Yksi noista aseista on rukous, rukous Hengessä ja totuudessa.

Rukous Jumalan sanan siivittämänä ja siihen vedoten.

Ymmärrän Jumalan sanasta, että kaikki hengellinen kasvu ja voitot syntyvät rukouksessa.

Rukouksella itsellään ei ole voima synnyttää asioita, vaan Hänellä johon olemme rukouksessa yhteydessä.

Katsotaan joitain Raamatun esimerkkejä yhteisen rukouksen merkityksestä.

Joosafat

Joosafat oli Juudan valtakunnan neljäs kuningas.

Joosafat oli hurskas kuningas.

Hänen poikansa Jooram avioitui Israelin pohjoisen valtakunnan kuningas Ahabin ja Iisebelin tyttären Ataljan kanssa.

Osin tämän sukulaisuuden myötä Joosaf lähti sotaan Ahabin rinnalla sotaan Mooabia vastaan.

Myöhemmin mooabilaiset lähtivät yhdessä ammonilaiset kanssa kostoretkelle Juudaa vastaan.

Raamattu kertoo...

20:2 Niin tultiin ilmoittamaan tästä Joosafatille: "Suuri joukko tulee sinua vastaan meren toiselta puolelta, Aramista, ja katso, he ovat jo Hasason-Taamarissa"; se on Een-Gedissä.

20:3 Silloin Joosafat peljästy ja kääntyi kysymään Herralta ja kuulutti paaston koko Juudaan.

2.Aikakirja

Ylivoimainen vihollinen uhkasi kansaa.

Joosafat kääntyi Herran puoleen, eikä hän halunut tehdä sitä yksin.

Hän kuulutti paaston koko Juudaan eli eteläiseen valtakuntaan, johon kuului Juudan ja Benjaminin sukukunnat.

Mitä tapahtui?

4 Niin Juuda kokoontui etsimään apua Herralta; myös kaikista Juudan kaupungeista tultiin etsimään Herraa.

5 Ja Joosafat astui esiin Juudan ja Jerusalemin seurakunnassa, Herran temppelissä, uuden esipihan edessä
2.Aikakirja 20

Kansa tuli yhteen rukoilemaan, siis ihan fyysisesti samaan paikkaan.

Miehet, naiset ja lapset.

Joosaf rukoili kansan ja Herran edessä, tunnustaen Jumalan valtasuuruuden.

Joosafat vetosi Herran lupaukseen ikuisesta osuudesta maahan, jossa he olivat.

Hän tunnusti oman ja kansan neuvottomuuden vallitsevassa tilanteessa.

Kansa seisoi Herran edessä odottaen vastausta.

Raamattu kertoo kuinka Herran Henki tuli seurakunnan keskellä Jahasieliin.

Luen Raamatusta:

2.Aikakirja 20

15 ja hän (Jahasiel) sanoi: "Kuunnelkaa, kaikki te Juudan miehet ja Jerusalemin asukkaat ja sinä kuningas Joosafat. Näin sanoo teille Herra: Älkää peljätkö älkääkään arkailko tätä suurta joukkoa, sillä sota ei ole teidän, vaan Jumalan.

16 Menkää huomenna heitä vastaan. Katso, he nousevat silloin Siisin solaa pitkin, ja te kohtaatte heidät laakson päässä, itäänpäin Jeruelin erämaasta.

17 Mutta silloin ei ole teidän asianne taistella. Astukaa esiin, seisokaa ja katsokaa, kuinka Herra pelastaa teidät, Juuda ja Jerusalem. Älkää peljätkö älkääkään arkailko; menkää huomenna heitä vastaan, ja Herra on oleva teidän kansanne."

2.Aikakirja 20

Kuningas ja kansa lankesivat tämän jälkeen maahan rukoilemaan ja laulajat ylistivät Herraa laulaen korkealla äänellä.

He saivat Jumalan vastauksen tuohon toivottamaan tilanteeseen profeetan kautta.

Kansa meni seuraavana aamuna kuninkaansa johdolla, Herran kehoituksen mukaisesti erämaan laidalle vihollista vastaan.

Kansan kanssa neuvoteltuaan he asettivat veisaajat edellä veisaamaan ylistysvirsiä Herralle.

Herra ilmestyi niin että vihollinen tuhoutui keskinäiseen taisteluun.

Usein tästä kohdasta puhuttaessa viitataan siihen että ylistys toi voiton taistelussa.

Itse tulkitSEN asian niin, että voitto tuli jo edellisenä päivänä rukouksessa ja paastossa Herran edessä.

Se mitä tuona päivänä tapahtui oli rukouksessa ja paastossa saadusta voitosta kiittämistä ja sen vastaanottamista.

Tuota voiton päivää ei olisi ollut ilman rukousta ja paastoa.

Herran eteen nöyrytyminen ja häneltä avun etsiminen toi avun mahdottomassa tilanteessa.

Rukous, paasto ja ylistys eivät ole toisiaan poissulkevia asioita.

Niitä ei pidä asettaa vastakkain, mutta ratkaisevaa ja käänteen tekevää oli se että kansa kääntyi Herran puoleen rukoillen ja paastoten.

Ylistys kumpusi Jumalan vastauksesta ja luottamuksesta Hänen lupauksiinsa.

Herra antoi heille ilon heidän voitostaan ylivoimaista vihollista vastaan.

Ilo Herrassa oli heidän väkevyytensä.

Sovellus:

Olisiko meillä ammennettavaa näistä tapahtumista tähän päivään?

Tänä päivänä saatanallinen maailmallisuuden henki, valheineen pyrkii tuhoamaan tämän kansan.

Viimeisimpänä maamme korkeimman lakia säätävän elimen eli eduskunnan päätös siitä että ihminen voisi valita sukupuolensa omalla ilmoituksellaan.

Tuo laki on nyt voimassa toista päivää. Se on irroittanut Suomen lain biologisista realiteeteistä ja totuudesta, ideologiseen valheeseen.

Suuri eksytys ja valhe on kuin suuri vihollisen sotajoukko, joka pyrkii tuhoamaan totuudessa pitäytyvän seurakunnan.

Jumalan sanaan ja totuuteen pitäytyvänä seurakuntana edelleen uskomme ja ymmärrämme että mies on mies ja nainen on nainen.

Sukupuoli ei muutu itseilmoituksella, vaikka laki niin väittäisikin.

Jumalan luomisjärjestys ei muutu.

Jumala on luonut meidät joko miehiksi tai naisiksi.

Sukupuolia on vain kaksi.

Se että kokee homoeroottisia tunteita samaa sukupuolta kohtaan ei ole syntiä.

Homoseksuaalisuuden harjoittaminen on syntiä, josta voi ja tulee tehdä parannus.

Synnin harjoittamisen ei tule määritellä ihmisen identtiteettiä.

Ihminen on luotu Jumalan kuvaksi ja Jeesuksen tuntemisen kautta tuo kuva ihmisessä vahvistuu.

Vastaavasti synti pyrkii vääristämään sen.

Jokaikinen ihminen, on arvokas luomisjärjestyksen mukaisesti.

Jokainen ihminen on Jumalalle arvokas, kokee sitten olevansa hetero, homo, transihminen tai mitä tahansa.

Ihmisen oma kokemus itsestään ei määrittele hänen arvoaan Jumalan edessä.

Elämme syntiinlangenneessa maailmassa ja tämä maailma on synnin vääristämä.

Kuitenkaan väärän vääntäminen oikeaksi tai mustan tekeminen valkoiseksi ei ole ratkaisu.

Ratkaisu on synnin tunnistaminen, synnin tunnustaminen ja anteeksiannon vastaanottaminen.

Synnistä vapautuminen ja anteeksianto tapahtuu vain ja ainoastaan Jeesuksen Kristuksen uhrikuoleman kautta.

”Jos me tunnustamme syntimme...” 1.Joh 1:9

Jos ihminen ei saa kuulla totuutta itsestään ja synnistä, ei hän koskaan voi vapautua valheesta ja synnistä todelliseen Jumalan lapsen vapauteen.

Ei terveet tarvitse parantajaa vaan sairaat.

Osa Suomenkin seurakunnista on lähtenyt mukaan ideologiaan, joka pyrkii sekoittamaan Jumalan luomisjärjestyksen ja tekemään synnin harjoittamisesta identiteetikysymyksen.

Siinä on se järkyttävä puoli, että se vie ihmisiltä mahdollisuuden parannuksen tekemiseen.

Jollei ihminen tee parannusta, se johtaa ihmisen helvettiin, ikuisen eroon Jumalasta.

Kysymys on elämästä ja kuolemasta.

Enemmästä - ikuisesta elämästä ja ikuisesta kuolemasta.

Tämä ei koske vain tätä aikaa, tämä koskee ikuisuutta.

Mitä me voimme tehdä kaiken tämän edessä.

Ainakin me voimme rukoilla ja paastota yhdessä seurakuntana Herran edessä.

Rukoilla sitä että pysyisimme rakkaudessa ja totuudessa.

Ettemme anna periksi ympäröivän yhteiskunnan valheelle ja painostukselle.

Herra puhui seurakunnan keskellä olevalle Jahasielille.

Uskon että Herra edelleen haluaa puhua seurakuntansa keskellä.

On tärkeää että tulemme yhdessä Herran eteen rukoillen ja paastoten.

Välillä pohdin: ”Mitä Suomessa tai maailmassa pitää tapahtua, että me täällä Satamaseurakunnassa kokoontumme rukoilemaan koko seurakuntana yhdessä?”

Tähän seurakuntaan kuuluu nyt virallisesti noin 130 henkeä, lisäksi he, jotka ovat yhteydessämme.

Tällä hetkellä viikottaisessa rukousillassa meitä on läsnä keskimäärin vajaa kymmenen.

Jokatoisena sunnuntaina jolloin on rukous- ja ylistysilta, osallistujia on keskimäärin kymmenen molemmin puolin.

Kiitos Jumalalle heistä ja teistä jokaisesta.

Mitä ajatuksia sinussa herättää tällainen aktiivisuus yhteiseen rukoukseen?

Jäsen määrään suhteutettuna puhutaan noin 10%:sta.

Itse ajattelen, että tässä meillä on parannuksen paikka.

Seurakunnan yhteisessä rukouksessa on voimaa.

Tämä ei poissulje myöskään yksityistä rukousta.

Kun tulemme yhteen, tapamme rukoilla ovat erilaisia.

Niin saa ollakin, kunhan emme tieten tahtoen loukkaa toisiamme.

Rukouksessa ei ole tarkoitus miellyttää toisiamme, vaan kohdata Herra ja viipyä hänen läsnäolossaan.

Takanamme on kolme vuotta, jolloin meitä jokaista, näin koen, on ravisteltu ja herätelty.

Herättämässä on ollut niin korona, Ukrainan sota, kuin haurellisen saastan tulvaporttien avautuminen.

Onko tämä aika saanut sinut etsimään kiivaammin Jumalan tahtoa?

Onko tämä aika saanut sinut rukoilemaan tämän maan ja omaistesi puolesta?

Onko tämä aika tuonut sinut keskinäiseen rukousyhteyteen seurakuntaan?

Rukoillaan että Herra saa vaikuttaa kaikkea tätä meissä itsekussakin.

Mumbain terveisiä

Olen mukana WhatsApp ryhmässä, joka on yhteiskristillinen evankeliontiryhmä.

Tuossa ryhmässä on voimakas näky Jyväskylän evankelioinnista.

Eilen siellä jaettiin koskettava viesti.

Jaan osan siitä tässä.

”Mumbaissa (kaupunki Intiassa jossa n.20 milj ihmistä) on seurakunta, joka on rukoillut ja paastonnut useamman vuoden Suomen puolesta. Tässä Suomeen lähetystyöhön muuttaneen Mumbain seurakuntalaisen terveisiä näin vaalien alla: Hän sanoi, että esim. viime lauantaina heidän seurakunta Intiassa oli rukoillut Suomen puolesta 12 tuntia putkeen. Siellä on tapana, että kun pastori pyytää rukoilemaan pöntöstä, niin koko seurakunta lankeaa polvilleen siltä istumalta ja kaikki rukoilevat kielillä yhtäaikaa !! Ja he elävät kuulemma yhtäjaksoisessa ihmeessä - vaikka ympäröivä yhteiskunta heitä vainoaakin.”

Kiitos Jumalalle tuosta Mumbain seurakunnasta, Herra heitä siunatkoon!

Tässä on meillekin esimerkkiä.

Varmasti Jumalan tahto on että mekin rukoilemme täällä Suomen puolesta ja myös muiden maiden puolesta.

Tähän emme kykene omassa voimassamme, mutta Jumala meitä armahtakoon, että saisimme armon ja rukouksen hengen yllemme.

Raamattu lupaa, että kun me lähestymme Herraa, Hän lähestyy meitä.

Luetaan siitä mitä Jumala lupasi kuningas Salomolle.

7:11 Kun Salomo oli saanut valmiiksi Herran temppelin ja kuninkaan linnan ja menestynyt kaikessa, mitä oli ajatellut tehdä Herran temppelissä ja omassa linnassaan,

7:12 ilmestyi Herra Salomolle yöllä ja sanoi hänelle: "Minä olen kuullut sinun rukouksesi ja valinnut tämän paikan uhripaikakseni.

7:13 Jos minä suljen taivaan, niin ettei tule sadetta, jos minä käsken heinäsiirikkain syödä maan tahi jos minä lähetän ruton kansaani,

7:14 mutta minun kansani, joka on otettu minun nimiini, nöyrtyy, ja he rukoilevat ja etsivät minun kasvojani ja palajavat pahoilta teiltänsä, niin minä kuulen taivaasta ja annan anteeksi heidän syntinsä ja teen heidän maansa jälleen terveeksi.

7:15 Nyt minun silmäni ovat avoinna, ja minun korvani tarkkaavat rukouksia tässä paikassa.

7:16 Ja nyt minä olen valinnut ja pyhittänyt tämän temppelin, että minun nimeni olisi siinä iäti; ja minun silmäni ja sydämeni tulevat aina olemaan siinä. **2. Aikakirja**

Jumalan lupaus Salomolle oli seuraava.

Jos Jumala sallii kansalleen tuhoa ja kärsimystä aiheuttavia asioita, ja jos kansa kääntyy parannuksessa ja katumuksessa Jumalan puoleen, niin hän antaa synnit anteeksi.

Hän lupasi tehdä maan jälleen terveeksi.

Sovellus:

Lupaus oli kansalle joka oli otettu Herran nimiin.

Tänä päivänä seurakunta on kansa, joka on otettu Herran nimiin.

Edelleen on mahdollista nöyrtyä, palata pahoilta teiltä, rukoilla ja etsiä ja odottaa Herran tahtoa.

Jumala tarkkaa kansansa rukouksia.

Enää ei tarvita Jerusalemin temppeliä jossa rukoilla.

Seurakunta on Jumalan temppeli, yksittäiset uskovat ovat PH:n temppeli.

Meidän maamme on monessa kohtaa sairas, joka johtuu yksinkertaisesti siitä, että Jumalan tahto on hyljätty.

Onko Jumala ja hänen tahtonsa ykkösprioriteetti sinun ja minun elämässäni?

Vai onko se joku muu?

Voiko Suomi laivan suunta vielä kääntyä?

Joonan kirja kertoo kuinka kansakunnan kohtalo muuttui hetkessä.

Kansa otti todesta varoituksen ja tuomion sanat.

Joona 3

4 Ja Joona käveli kaupungissa aluksi yhden päivänmatkan ja saarnasi sanoen: "Vielä neljäkymmentä päivää, ja Niinive hävitetään".

5 Niin Niiniven miehet uskoivat Jumalaan, kuuluttivat paaston ja pukeutuivat säkkeihin, niin suuret kuin pienet.

6 Ja kun tieto tästä tuli Niiniven kuninkaalle, nousi hän valtaistuimeltaan, riisui yltään vaippansa, verhoutui säkkiin ja istui tuhkaan.

7 Ja hän huudatti Niinivessä: "Kuninkaan ja hänen ylimystensä määräys kuuluu: Älkööt ihmiset älköötäkään eläimet - raavaat ja lampaat - maistako mitään, käykö laiumella tai vettä juoko.

8 Verhoutukoot ihmiset ja eläimet säkkeihin, huutakoot väkevästi Jumalaa ja kääntyköt itsekukin pois pahalta tieltänsä sekä väkivallasta, mikä heidän käsiänsä tahraa.

9 Ehkäpä Jumala jälleen katuu ja kääntyy vihansa hehkusta, niin ettemme huku."

10 Kun Jumala näki heidän tekonsa, että he kääntyivät pois pahalta tieltänsä, niin Jumala katui sitä pahaa, minkä hän oli sanonut tekevänsä heille, eikä tehnyt sitä.

Joona 3

Edellä lukemani on voimakas osoitus siitä että asiat voi muuttua.

Joonan kautta tullut sanoma on ollut yksi vaikuttavimmista koskaan julistetuista saarnoista.

Kyseessä oli suurkaupunki ja vieläpä jumalaton sellainen.

Tuossa kaupungissa herättiin parannukseen kuningasta myöten.

Kaupungin elämä suorastaan pysähtyi.

Kuningas julisti radikaalin täyspaaston, ei mitään juomaa eikä ruokaa, ei ihmisille eikä eläimille.

Oli kysymys elämästä ja kuolemasta, olemassaolosta.

Yhteisellä rukouksella ja paastolla oli valtava vaikutus.

Seurakunnan rukous

Otan uudesta testamentista vielä esimerkin alkuseurakunnan historiasta.

Kuningas Herodes Jerusalemissa vangitutti Pietarin, aikoen tuomita hänet.

Pietaria vartioi neljä nelimiehistä sotilasryhmää.

Pakeneminen oli inhimillisesti katsoen mahdoton.

Seurakunta rukoili lakkaamatta Jumalaa hänen puolestaan.

Tapahtui ihme ja enkeli tuli vapauttamaan Pietarin.

Pietari vain käveli ulos vankilasta enkelin kehoituksesta ja huomasi olevansa kadulla.

” Kun tämä selvisi Pietarille, hän lähti kohti Johanneksen äidin Marian taloa, sen Johanneksen, jota kutsutaan Markukseksi. Siellä oli monta koolla rukoilemassa. Kun Pietari kolkutti ulkoportin ovea, Rode-niminen palvelustyttö tuli kuulostelemaan. Tunnettuaan Pietarin äänen hän ilahtui niin, että juoksi sisään ovea avaamatta ja kertoi Pietarin seisovan portilla. Muut sanoivat hänelle: ”Sinä olet järjiltäsi!” Kun hän kuitenkin vakuutti, että se oli totta, he sanoivat: ”Se on hänen enkelinsä.” Mutta Pietari kolkutti yhä. Avattuaan oven he näkivät hänet ja hämmästyivät. Hän viittasi kädellään heitä vaikenemaan ja kertoi heille, kuinka Herra oli vienyt hänet ulos vankilasta. ”Kertokaa tämä Jaakobille ja veljille”, hän lisäsi. Sitten hän meni ulos ja lähti toiseen paikkaan. ’ **Apostolien teot 12:4-17**

Pietari ja rukoileva seurakunta koki vapautumisihmeen.

Olisiko Pietari vapautunut ilman srk:n rukousta?

Tuskin.

Hetkeä aikaisemmin Jaakob, Johanneksen veli oli mestattu.

Varmasti seurakunta oli rukoillut myös Jaakobin puolesta.

Joka tapauksessa Jumala vastaa, tavalla ja toisella.

Jaakob sai pikavuoron taivaaseen, Pietarilla oli vielä tehtävää ja hän vapautui.

Helposti tulee ajateltua että vain uskonhenkinen rukous tulee kuulluksi.

Mielestäni edellä luettu todistaa väitteen vääräksi.

Seurakunta ei ollut erityisen uskonhenkinen, kun katsomme heidän reaktioitaan.

Siitä huolimatta Herra vastasi.

Sovellus:

Jos välillä tuntuu että seurakunnan rukouksella ei ole paljoakaan vaikutusta, et ole ajatustesi kanssa yksin.

Näin oli jo alkuseurakunnassa.

Mitä tästä opimme?

Ei oteta tässä kohtaa epäuskon tunteita vakavasti, niiden mukaan ei pidä toimia.

Etsitään rukouksessa Jumalaa, yhdessä seurakuntana, uskovina, unohtamatta henkilökohtaisen rukouksen tärkeyttä.